

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: N. K., státní příslušník Ruské federace
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. B012531

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu v řízení vedeném pod sp. zn. B01253 ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobci se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci.

1. Žalobce požádal 2. 11. 2022 o mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný o žádosti rozhodl 6. 12. 2023 tak, že mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Proti

jeho rozhodnutí podal žalobce žalobu, které zdejší soud rozsudkem 21 Az 1/2024 ze 14. 5. 2024 vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

2. Dne 18. 11. 2024 žalobce podal žádost o uplatnění opatření podle nečinnosti správního orgánu. Jelikož na tuto žádost neobdržel žádnou odpověď, podal 20. 1. 2025 nyní projednávanou správní žalobu, kterou se domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout do 30 dnů od právní moci rozsudku o jeho žádosti o mezinárodní ochranu.

2. Argumentace účastníků řízení.

3. Žalobce v žalobě předeslal, že zrušující rozsudek zdejšího soudu nabyl právní moci 15. 5. 2024, a lhůta pro vydání rozhodnutí tak žalovanému uplynula 15. 11. 2024. S ohledem na datum podání žádosti se totiž v řízení uplatní lhůty pro vydání rozhodnutí upravené v § 27 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023. Žalobce zdůraznil, že 18. 11. 2024 požádal nadřízený správní orgán (ministra vnitra) o přijetí opatření proti nečinnosti, ale neobdržel ani žádnou reakci na tuto žádost, ani sdělení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí dle § 27 odst. 2 a 3 zákona o azylu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není v řízení nečinný, neboť provádí úkony nezbytné k vydání rozhodnutí.

3. Posouzení věci.

5. Soud projednal žalobu podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“), podle něž ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení; to neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
6. Žalobce podal 18. 11. 2024 nadřízenému správnímu orgánu žádost o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. O této žádosti nadřízený správní orgán nijak nerozhodl. Žaloba byla podána 20. 1. 2025, podmínky řízení o ní jsou tak splněny.
7. O věci rozhodl soud bez jednání, jelikož s tímto postupem nevyslovil žádný z účastníků po poučení soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Nařídít jednání nebylo třeba ani kvůli dokazování, neboť všechny listiny potřebné pro rozhodnutí soudu jsou součástí předloženého správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 Afs 8/2008, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009).
8. Žalobce poskytl žalovanému údaje k podané žádosti o mezinárodní ochranu 2. 11. 2022; rozsudek zdejšího soudu, jímž bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného o této žádosti, nabyl právní moci 15. 5. 2024.
9. Lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti o mezinárodní ochranu jsou upraveny v § 27 zákona o azylu. Toto ustanovení bylo s účinností od 1. 7. 2023 novelizováno zákonem č. 173/2023 Sb., podle jehož čl. II odst. 1 se řízení zahájena před účinností tohoto zákona, jež nebyla dosud pravomocně skončena, dokončí podle dosavadních právních předpisů; výjimkou bylo několik ustanovení, mezi něž se však § 27 neřadil.

10. V žalobcově řízení se tak uplatní § 27 zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023, podle něž *rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nestanoví-li tento zákon jinak, vydá ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 6 měsíců ode dne, kdy byly poskytnuty údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí soudu o zrušení rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání* (odst. 1). *Lhůtu pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1 lze prodloužit až o 9 měsíců, pokud jde o případy věcně nebo právně složité* [odst. 2 písm. a)]. *Pokud je to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, lze výjimečně prodloužit lhůtu podle odstavce 2 až o 3 měsíce* (odst. 3). *Ministerstvo účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany písemně vyrozumí o prodloužení lhůty podle odstavců 2 a 3 a odůvodní takový postup* (odst. 4).
11. Lhůta pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1 by v nynější věci uplynula 15. 11. 2024. Žalovaný však připsal z 13. 11. 2024 vyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty do 15. 2. 2025 z důvodu, že si stále obstarává aktuální informace ze země žalobcova původu. Toto vyrozumění bylo doručeno žalobci prostřednictvím jeho zástupce 13. 11. 2024.
12. Vyrozuměním z 19. 2. 2025 žalovaný prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí do 15. 5. 2025, a to jednak z důvodu dalšího opatřování aktuálních informací ze země žalobcova původu, jednak z důvodu předložení správního spisu městskému soudu pro nynější řízení. Toto vyrozumění bylo doručeno žalobci prostřednictvím jeho zástupce 20. 2. 2025.
13. Zákon o azylu předpokládá jako důvod pro prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí věcnou nebo právní složitost věci. V této souvislosti považuje soud za vhodné připomenout závazný právní názor, jež zdejší soud vyslovil ve svém předchozím rušicím rozsudku ze 14. 5. 2024, konkrétně v bodu 41: „*V dalším řízení je žalovaný povinen shromáždit dostatek podkladů týkajících se povinnosti vykonat základní vojenskou službu v Rusku a informace o tom, zda a za jakých podmínek dochází při jejím plnění k nasazení do bojů na Ukrajině. Žalovaný také v dalším řízení znovu posoudí otázku postavení sexuálních menšin v Rusku a otázku dostupnosti vnitřní ochrany před útoky soukromých osob z důvodu příslušnosti k sexuální menšině. Dále žalovaný shromáždí dostatek informací o postavení sexuálních menšin v rámci ruské armády a určí, zda dochází v armádě k jejich diskriminaci. Poté žalovaný zhodnotí, zda žalobci v Rusku hrozí pronásledování nebo vážná újma v souvislosti s výkonem základní vojenské služby. Žalovaný také posoudí, zda žalobci kvůli jeho menšinové sexuální orientaci hrozí zvýšené riziko pronásledování nebo vážné újmy při absolvování základní vojenské služby včetně rizika odvelení do bojů na Ukrajině. Žalovaný posoudí žalobcovy obavy kvůli základní vojenské službě, menšinové sexuální orientaci a politickým aktivitám (případně též v kontextu dlouhodobého pobytu v zahraničí) ve vzájemných souvislostech.*“
14. Vzhledem k obsahu tohoto pokynu má za to, že nynější věc je skutečně věcně a právně složitá, a byly tak dány důvody pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí podle § 27 odst. 2 písm. a) zákona o azylu ve znění účinném do 30. 6. 2023. Žalovaný tak nebyl v době podání žaloby nečinný.
15. Nicméně v řízení o ochraně proti nečinnosti soud rozhoduje podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Soud tak nemohl přehlédnout, že k dalšímu prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí došlo až po uplynutí lhůty stanovené ve vyrozumění z 13. 11. 2024. Ta uplynula 15. 2. 2025, a následujícího dne se žalovaný stal nečinným. Tuto nečinnost pak nebylo možné zpětně odstranit dodatečným prodloužením lhůty ve vyrozumění z 19. 2. 2025.

16. Povahu lhůty pro vydání rozhodnutí vyložil NSS v rozsudku 1 Azs 270/2016 z 24. 5. 2017. Dospěl v něm k závěru, že lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti se odvíjí od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, bez ohledu na skutečnost, že nadřízený správní orgán tuto lhůtu prodlouží či nově stanoví. Podobně platí, že pokud správní orgán přerušil řízení až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, nemá toto přerušování za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu, a tedy ani nijak neovlivňuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby. Počátek lhůty pro podání nečinnostní žaloby musí být pro účastníka správního řízení a potenciálního žalobce stanoven jednoznačně, aby se v situaci, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí již uplynula, mohl spolehnout, že během jednoho roku od uplynutí uvedené lhůty může skutečně podat nečinnostní žalobu (srov. též rozsudek NSS 5 Ans 4/2012, č. 2871/2013 Sb. NSS z 12. 4. 2013).
17. Z těchto závěrů lze vyjít i v nynější věci, jak vyplývá z rozsudku NSS 10 Azs 202/2017 z 21. 12. 2017, v němž NSS posuzoval částečně obdobnou věc: „[P]okud přerušování řízení po marném uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí neovlivní běh lhůty podle § 80 odst. 1 s. ř. s., tím spíše jej nemůže ovlivnit opožděné vyrozumění o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Počítání běhu žalobní lhůty již od marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, kterou stanoví zákon, je v souladu s požadavkem, aby počátek běhu žalobní lhůty byl určen jednoznačně. [15] Jestliže není rozhodnutí vydáno ve lhůtách stanovených zákonem, je správní orgán již bez dalšího nečinný (viz rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Žalovaný byl proto nečinný již okamžikem, kdy mu uběhla lhůta pro vydání rozhodnutí, neboť stanovenou lhůtu překročil a prodloužil ji až po jejím uplynutí. Proto bylo namísto domáhat se přijetí opatření proti nečinnosti již v průběhu roku 2015, a nikoli až v květnu 2016, a v návaznosti na to pak podat žalobu.“
18. Žalobce se tak stal v řízení o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu nečinný 16. 2. 2025, a tato nečinnost trvá i ke dni rozhodnutí soudu.

4. Závěr a náklady řízení

19. Soud seznal, že žalovaný je v řízení o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu nečinný, a proto mu podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Délku této lhůty soud považuje s ohledem na dosavadní délku řízení, jež od předchozího rozsudku zdejšího soudu trvá již více než 10 měsíců, za přiměřenou, a odpovídá také lhůtě požadované žalobcem v žalobním petitu.
20. Okolnost, že žalobce podal žalobu v době, kdy žalovaný nebyl nečinný, lze však zohlednit ve výroku o nákladech řízení. Podle názoru soudu jde – toliko z hlediska účelnosti nákladů soudního řízení – v podstatě o shodnou situaci, jako když žalobce podá nečinnostní žalobu před tím, než vyčerpá prostředky stanovené správním řádem k ochraně proti nečinnosti, a učiní tak až v průběhu soudního řízení (srov. nálezy Ústavního soudu IV. ÚS 3523/20 z 24. 8. 2023, bod 56). Tato okolnost může představovat důvody zvláštního zřetele hodné, kvůli nimž soud úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení nepřizná.
21. Ačkoli byl tedy žalobce v řízení plně úspěšný a prokázal vznik nákladů řízení ve výši 79 Kč (poštovné), soud mu náhradu těchto nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské

náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu